విధి వికటాట్టహాసం

రచన: కె. వి. మల్లిక, బి. ఎస్.సి.

'నా పాప! ముద్దులు మూటగట్టే నాచిన్నారి పొన్నారి రతనాల మూట! చిరుగాలికి కదులాడే అ పెంట్రుకలు ఎంత ముచ్చటగా వున్నాయి! అహా! పిల్లగాలి తెంపలు చెవులో దూరి సవ్వడి చేస్తున్నాయి గాబోలు ముసిముసి నవ్వులొస్తూ వుంటోంది! అబ్బ! ఏం బడాయ్! ఎక్కడో చిఱుగజ్జెలు ఘల్లుఘల్లుమంటూ రమ్మంటుంటే ...ఊహూఁ...అంటూ బుల్లి చేతులు కదులాడిస్తున్నాది. ఏవండీ! ఏవండోయ్ మిమ్మల్నే! చూడండి అచ్చు మీలాగే వున్నది. అవునుమరి! మీరక్తం పంచుకు పుట్టిందాయె! మీలావుండక! నా వెఱ్ఱికాని, పలుకరేమండీ, పాప నాడించరూ? పోనీలెండి మొహం బిగువు చేస్తున్నాడు. నేనే ఆడిస్తాలెండి పాపా! ఓయ్ పాపా!' అంటూ ఒక సామాన్య కుటుంబీకురాలు ఎదుటను వున్నది ఏదో గుండెలకు హత్తుకుంది. అయితే ఆ ఆలింగనం మృదువుగాలేదు. పసిపాప చిన్నారి దేహంగా తనకు తోచలేదు. పైగా అదేమిటో వెచ్చగావుంది. ఎంతో మధురంగావుంది అనుభూతి. గగుర్పాటుతో కన్నులుపద్మాల్లా విచ్చుకున్నాయి. సిగ్గుపడి కనురెప్పలు దిగులుగా దిగజారాయి. ఎదటినివున్నది తన స్వామి! తన ఆరాధ్యదైవం! అగ్నిసాక్షిగా పుస్తెకట్టిన భర్త! ఆమె మోములో ఏదో విషాదం తృటికాలంలో గూడు కట్టుకున్నది. విషాద బిందువులు రెండు ఆ కన్నులనుంచి మెల్లగా దిగజారాయి. వ్రాలిపోయివున్న ఆ కంటిపాపలు మసక మసకగా కనిపిస్తున్న చలనంలేని పాదాలను చూశాయి.

'అరె! ఇంకా యిక్కడే వున్నారు' అనుకున్నది స్వగతం. కాని బాహ్యానికి ఎనలేని ధైర్యం అరువు తెచ్చుకుని 'అదేమిటీ! మీరిక్కడున్నారెందుకు? మీరు ఆఫీసుకు పోలేదా? ఓహో! ఆదివారం కదూ. అయినా కాఫీ మండిపోనూ ఏమీ అనుకోకండి మీరు కాఫీ [illegible]గారా? అయ్యయ్యో! ఇంకెవ్వరున్నా రివ్వటానికి? [illegible]గా వుండండి క్షణాల్లో తెస్తాను.' అంటూ కదల[illegible]ందామె.

'చంద్రా!' బాధగా మూలిగాడా భర్త.

'ఏమండీ! ఎందుకూ?' వెనుదిరిగిందా యిల్లాలు.

అతడామెను దగ్గరకు తీసుకుని ఆమె మోమును మృదువుగా పైకెత్తి 'కన్నీటిచారలు కనిపిస్తున్నాయి' అన్నాడు.

'అబ్బెబ్బే! కన్నుల్లో నలతపడింది కాబోలు. కాఫీ తేనివ్వండి మరి'

చంద్రా! మధ్యాహ్నం పన్నెండుగంటలకు ఏనాడైనా నాకు కాఫీలు యిచ్చావా?' సూటిగా ముఖంలోకి చూశాడు. ఆ ముఖంలో రంగులు మారడం చూశాడు.

'అవునవును...యి...ప్పుడు...' అంటున్న భార్య మాటలు మధ్యలోనే త్రుంచి 'చూడు చంద్రా! ఎంతగా దాచాలని నీవు నేర్పును ప్రదర్శించినా పట్టుబడి పోతుంటావు సమర్థించుకున్నా సహజంగా వుండాలి మరి. ఏమంటావు? ఇటు చూడు, పగలనక రేయనక ఎందుకిలా వాపోతావు? విపరీతంగా పరితపిస్తుంటావు. నా గుండెల్లో ఆరని చిచ్చును రేపుతున్నావు. అహర్నిశలూ నీవు నా దగ్గరుంటే నాకు అంతకు మించిన మహద్భాగ్యలేదు. అహర్నిశలూ నీకు కలవరింతలు నాగుండెలు పిండేస్తున్నాయి. చంద్రా! కలుగని సంతాన భాగ్యం కోసం ఎందుకీకన్నీరు? ఎప్పుడూ మూగ నోము పట్టినట్లు ముకుళించుకుని వుంటుంది నీ వదనం. ఛెంగుఛెంగున పరుగులు పెట్టి హాస విలాసాలు నామదిలో నింపి నన్ను ఏలోకాల్లానో విహరింపజేసిన మన తొలిరోజుల అనుభవం నన్ను కృంగ చేస్తున్నది చంద్రా. చెప్పు బాధపడనని చెప్పు' నిలువదీసి అడుగుతున్నాడు స్వామి.

'కాని పసిపాప పారాడని యిల్లు నాకు నరకతుల్యంగా వుందండి దుర్భరంగా వుంది నాకు. [illegible] వెర్రివూహాలన్ని వస్తున్నాయి. చెదరిపోయిన [illegible] ముసురుకుంటున్నాయి. చెప్పండి [illegible]నేదా?' అంటున్నది.

'ఎందుకని లేదు చంద్రా?'

'చంద్రా ఎప్పుడు. ఎలా మీకెలా తెలుసు?'

'పిచ్చిదానా! రేపన్నది ఒకటున్నదని గుర్తించుకోలేవా? ఆరేపు వక్రించిన మన జీవితాలను మళ్ళించలేవా? హుం...ఆకాశంలో చందమామ కావాలన్న పసిపాపను బుజ్జగించి నట్లుంది. రేపు! ఎప్పుడా రేపు? ఎప్పుడో? కాటికి కాళ్ళు చాచుకుని వున్న నాకు ఆ రేపన్నది ఎప్పుడో!' 'ఛీఛీ అదేమిటి మరీ ముసలి బగ్గలా మాట్లాడుతున్నావు. నీ వేమి? నీవయసేమి? ఎందుకంత నిరాశా నిస్పృహాలు?' 'ఎంత వయసయిందని అంటున్నారా? కాపురానికి వచ్చిలేదు. విచ్చుకున్న పూవు పిందె వేయకనే ముకుళించుకుపోతున్నది. ఇంకా ఎప్పుడండీ నాకా యోగం! చూడండి ముకుళించుకున్న యీ పూవు నేడో రేపో రాలిపోతుంది. పిందె నివ్వకనే పండు మాగకనే.'

'చంద్రా!' అంటూ ఆమెనోటికి అరచేతిని అడ్డం పెట్టాడు.

'అలా అనకు చంద్రా ఆపూవే రాలిపోతే ఈ భ్రమరం దేశద్రిమ్మరి అవుతుంది. కనిపించిన ప్రతి పూ మధువును గ్రోలే భ్రమరం కాదది. తిరిగి అలసిసొలసి నేలవ్రాలి శాశ్వతంగా కన్నుమూసుకుంటుంది. అంతే నాకు మాత్రం పసిపాపలో మురిసెం చూసుకోవాలని లేదా? పాప తప్పటడుగులతో నట్టింట్లో నడమాడుతుంటే చూచి ఆనందించాలని నాకుమాత్రం లేదా? అయినా నిగ్రహించుకుంటున్నాను. అనురాగం పెంచుకున్నంత మాత్రాన అనుబంధం ఏర్పడవద్దా విధిచేతులో మనం కీలుబొమ్మలం చంద్రా కీలుబొమ్మలం.'

ఈసారి ఆ వాక్కు లనరికట్టవలసినది ఆమెవంతయిది.' క్షణకాలం కన్నులు మూసుకుంది, వెంటనే విచ్చుకుని మిలమిలా మెరిశాయి కన్నులు. ఏదో ఆశాద్యోతక మయింది. ఏదో స్ఫురించినట్లుంది. భర్త భూజాలను పట్టుకుని ఊపేసింది.

'ఏమయింది? చంద్రా. ఏమయింది?, అంటున్నాడు.

... ఒక్కటిచేస్తారా? చేస్తానని మాట ... చెయ్యి వెయ్యండి. మనకు భవిష్య ...డి చెయ్యి పుచ్చుకుని తనచెయి

'ఏమిటది? చెప్తేగా మాటివ్వడానికి?'

'అలాకాదు ముందు మాటివ్వండి. తర్వాత చెప్తాను మీరు అలాచేస్తే నాహృదయం ఆనందంతో నిండిపోతుంది. కోరికలు గుత్తాలవుతాయి. నేను అధిదేవత నవుతాను లేకంటే, లేకంటే......'

'ఆఅ...ఆ...అంతటితో ఆపు. నీకానందాన్నిచ్చే ఆపని ఏపాటిదయినా సునాయాసంగా చేయగలను. నమ్ము, ఒంటి కాలపై నిలిచి కఠోర నియమాలతో ఘోర తపస్సు చేయమంటావా? చెప్పు ఏం చేయమంటావు? నీకోసం ఏమైనా చేస్తాను. అజ్ఞా బద్ధులం సెలవీయండి మరి రాణీగారూ.' అంటూ శిరస్సును వంచాడు.

'అహహ ఆపను లేవవద్దు నేచెప్పింది చెయ్యండి' కొంతకాలం తటపటాయించి 'మీరు పునర్వివాహం చేసుకోవాలి'

అప్రతిభుడయినవాడు బిడ్డకోసం పతిభిక్షను జారవిడచుకో దూస్తున్నది మాతృహృదయం! పరితపించాడు.

'అంటే ..మళ్ళీపెళ్ళి' అన్నాడు.

'ఆ అక్షరాలా అంతే. ఏంచేసుకుంటూరా? రెప్పలార్పకుండా అలా నావైపుకు చూస్తే ఎలా? నేనొక పిల్లను తెస్తాను. మీరు బుద్ధిగా ఆపిల్ల మెళ్ళో తాళికట్టేయాలి. అంతే ఏమంటారు.'

'బొమ్మలాటను కున్నావా?' శాంతంగానే అన్నాడు.

'కంఠంలో ప్రాణముండగా ఆపని జరుగదు అంటాను.'

'మాట యిచ్చారు. మఱచిపోయారా? ఉచ్చారణలోనే కాదు ప్రతాపం, ప్రేమా ఆచరణలోవుండాలి. ఎందుకు జరుగదో చూస్తాను, జరిగి తీరాలి' నిర్ధారణగా అన్నదామె.

ఏం? శాశిస్తున్నావా?' అన్నాడు.

'అవును శాశిస్తున్నాను.' అందామె.

'శాశించడానికి నేనెవరినీ?'

'ఆ...అలాగాండి దారికి నాలో సగాని వన్నా... మరిఆసగం సజీవంగా అజంతా శిల్పంలాకళ్ళముందుండీ స్థానం చూపించు చంద్రా, ఆ సగం నిర్జీవమైతే ... హృదయంలో అ... ...వి సగ...

మా ఖాతాదారులకూ, వాడుకదారులకూ అభినందనలు!!

* నాణ్యతకూ
* నమ్మికకూ
* మన్నికకూ
* సరైన కొలతకూ.

BRITEX

బ్రైటన్ బనియన్లు
ప్రసిద్ధిచెందినది.
ఎల్లప్పుడూ వీటినే ఉపయోగించండి.
బ్రైటన్ నెట్టర్స్.
మరకడై వీధి : : తిరుపూరు-4 (S I)

ప్రతిష్టించుకోలేదు.' అంటూ హృదయంపై హస్తాన్నుంచాడు.

కాని ఆమె అబలకాదు సబల! మాట మాత్రంలో పోనిచ్చేదా?

'అది కాదండి నాకు పాప కావాలి. ఆవచ్చే అమ్మాయి అదృష్టం బాగున్నప్పుడు పున్నెముల పంట కలుగకూడదా ఎగసిన నా హృదయాన్ని పగులనీయకండి. ఆరాటాన్ని తగ్గించి ఆనందం అందించండి' ప్రాధేయపడిందా అభాగ్యురాలు.

'చంద్రా. నీవన్నది వాస్తవమే. కాని అంతవఱకూ ఎందుకు? మనం దత్తత చేసుకోకూడదా? అప్పుడు మన యింట నిత్యకళ్యాణం పచ్చతోరణమే కదా?'

మంఁ'అయ్యయ్యో! పండుటాకు ఒక్కటెలా అవుగారా? అన్. ఏమాత్రం అందుకు అంగీకరించను. ఎవరో మొఖం తెలియని పాపను నా పాపగా భావించుకుంటే [illegible] పంచుకు[illegible]లేదా?'

వుండాలి. నాసగం దేహంలోని కాంతులు నా కళ్ళ ముందు కదులాడాలి. అందుకు మీరు వివాహం చేసికొనక తప్పదు.'

'చంద్రా! మల్లె సుగంధాన్ని ఆస్వాదించి ఆనందం అందుకోలేని భ్రమరం గులాబి సంపెంగ అదిగావుండే పుష్పాలనాస్వాదించి ఆనందం అనుభవిస్తుందనుకోవడంలో అర్థంలేదు. అది వట్టి భ్రమ. అందుకోసం నా జీవిత పరమావధిని నేను దూరంచేసుకోలేను. నేను పెంచుకున్న మొక్కను నాచేతులారా నేను ధ్వంసం చేయలేను. నాకళ్ళను నేనే కనుక్కోలేను.' అంటూ వంచిన తలను కొద్దిగా పైకియెత్తాడు.

చరచరా నడిచిపోతున్నది చంద్ర. ఎక్కడిదో ఆ వేగం! అనుసరించాడామెను పూజామందిరంలో అడుగుపెట్టింది.

'ప్రభూ! దీనబాంధవా నిస్సహాయురాలను ప్రభూ. వారికి నామాటే లెక్కలేకుండా పోయింది. అవును ఎలావుంటుంది నేను వారికి పాపనిచ్చి ఆనందాన్నిచ్చానా? స్వామీ! అందుకేనేమో ఆ ఏవగింపు! కన్నులుండీ కనికరించ లేకున్నావా? వారి హృదయంకరుగదు. బలిష్ఠమైన అసహ్యభావాన్ని నాపై పెనవేసుకున్నారాయన. కరడుకట్టుకున్న యీ కళ్ళలో కన్నీటికి కూడా స్థానంలేకపోయింది ప్రభూ. ఒక్కటే మార్గం నిన్ను చేరుకోవాలి. దీనురాలను నన్నందుకో తండ్రీ' అంటూ ఆమె పరమేశ్వరుని పాదాలపై తన తలను బాదుకుంటున్నది.

'చంద్రా?' లేవదీసి గుండెలకు గట్టిగా అదుముకున్నాడు. కన్నీటి చారలను కొంగోటితో తుడిచాడు.

'నీయిష్టప్రకారమే జరుగుతుంది' కన్నులు ధారాపాతంగా వర్షిస్తుంటే నిలువలేక వెనుదిరిగాడు. స్థాణువులా కదిలిపోయాడా చోటును వీడి. ఏదో అదృశ్యశక్తి లాంగదీసిందా తడిని, ఆ విషయాన్నామె గ్రహించని మూర్ఖురాలు కాదు. అయినా ఈ   ంలో కుండపోతగా వర్షించినవాన మెల తెపూ

యిస్తున్నది. బరువు దించుకున్న

అంటున్నలుమూయమండి!